

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2020/2170 RENDELETE

(2020. december 16.)

az uniós vámkontingensek és egyéb behozatali kontingensek alkalmazásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodás (a továbbiakban: a kilépésről rendelkező megállapodás) Unió nevében való megkötésére az (EU) 2020/135 tanácsi határozat ⁽²⁾ révén került sor, és a megállapodás 2020. február 1-jén lépett hatályba.
- (2) A kilépésről rendelkező megállapodáshoz csatolt, Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv (a továbbiakban: a jegyzőkönyv) 4. cikke emlékeztet arra, hogy Észak-Írország az Egyesült Királyság vámterületének része, és hogy a jegyzőkönyv egyetlen rendelkezése sem akadályozza meg az Egyesült Királyságot abban, hogy az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményhez (a továbbiakban: a GATT 1994) csatolt engedményes listáinak területi hatályát kiterjessze Észak-Írországra.
- (3) A jegyzőkönyv 13. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a jegyzőkönyv bármely más rendelkezésétől függetlenül a jegyzőkönyv alkalmazandó rendelkezéseiben, vagy az Észak-Írország tekintetében az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban a jegyzőkönyvvel alkalmazandóvá tett uniós jogi rendelkezésekben szereplő, az Unió vámterületére vonatkozó bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, hogy az magában foglalja Észak-Írország szárazföldi területét.
- (4) A jegyzőkönyv 5. cikkének (3) bekezdése szerint a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 5. cikkének 2. pontjában meghatározott uniós vámjogszabályok Észak-Írország tekintetében alkalmazandók az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban. Ezek a rendelkezések – a jegyzőkönyv 5. cikke (1) bekezdésének első és második albekezdésével együtt értelmezve – az Uniótól kívülről Észak-Írországra behozott áruk tekintetében azt jelentik, hogy az uniós tarifális intézkedések – beéértve a Közös Vámtarifát vagy a vonatkozó nemzetközi megállapodások szerinti vámkontingenseket – alkalmazandók lennének az ilyen árukra, amennyiben azok esetében fennáll annak kockázata, hogy azokat a későbbiekben az Unióba szállítják. E vámkontingensek magukban foglalják az Unió GATT 1994 szerinti, kötelezettségvállalásokat tartalmazó engedményes listáin szereplő behozatali

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2020. november 26-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2020. december 4-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács (EU) 2020/135 határozata (2020. január 30.) a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodás megkötéséről (HL L 29., 2020.1.31., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

vámkontingenseket, az Unió kétoldalú nemzetközi megállapodásaiban elfogadott behozatali vámkontingenseket – beleértve a származási szabályoktól való eltéréssel érintett kontingenseket –, az Unió piacvédelmi rendszerei szerinti behozatali vámkontingenseket, az egyéb autonóm behozatali vámkontingenseket, valamint a harmadik országokkal kötött megállapodásokban előírt kiviteli vámkontingenseket.

- (5) A jegyzőkönyv 5. cikkének (4) bekezdése szerint a jegyzőkönyv 2. mellékletében felsorolt uniós jogi rendelkezések – az említett mellékletben foglalt feltételek mellett – Észak-Írország tekintetében alkalmazandók az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban is. Az említett melléklet magában foglalja azokat az uniós jogszabályokat is, amelyek bizonyos behozatali kontingenseket írnak elő.
- (6) Az Unió és az Egyesült Királyság között a jegyzőkönyv alapján létrejött kétoldalú megállapodások nem teremtenek jogokat és kötelezettségeket harmadik országok számára. Következésképpen az Észak-Írországba behozott, harmadik országból származó árukra alkalmazandó uniós behozatali vámkontingensek vagy egyéb behozatali kontingensek alapján történő behozatal nem számítható be az adott harmadik ország Unióval szembeni jogaiba, kivéve, ha a harmadik ország ehhez hozzájárult. Ez a helyzet az Unió vámkontingensei vagy egyéb behozatali kontingensei esetleges megkerülésének lehetővé tétele révén veszélyezteti az Unió belső piacának megfelelő működését és a közös kereskedelempolitika integritását.
- (7) E kockázat kezelése érdekében indokolt, hogy az Unió behozatali vámkontingensei és egyéb behozatali kontingensei csak az Unióba – és nem Észak-Írországba – behozott és ott szabad forgalomba bocsátott áruk tekintetében álljanak rendelkezésre.
- (8) Az Unió és valamely harmadik ország közötti bármely olyan megállapodás, amely kiviteli vámkontingenseket ír elő, csak az Unióba behozott árukra alkalmazandó. Ezért ez a harmadik ország megtagadhatja az Észak-Írországba irányuló közvetlen behozatalra vonatkozó exportengedélyek kiadását.
- (9) A jegyzőkönyv 5. cikkének (3) és (4) bekezdése értelmében, összefüggésben annak 13. cikke (3) bekezdésével, ez a rendelet Észak-Írország tekintetében alkalmazandó az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban is,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az Unión kívülről behozott áruk csak akkor részesülhetnek az Unió behozatali vámkontingensei vagy egyéb behozatali kontingensei, illetve a harmadik országok által alkalmazott kiviteli vámkontingensek szerinti elbánásban, ha az említett árukat a következő területeken bocsátották szabad forgalomba:

- a Belga Királyság területe,
- a Bolgár Köztársaság területe,
- a Cseh Köztársaság területe,
- a Dán Királyság területe, a Feröer szigetek és Grönland kivételével,
- a Németországi Szövetségi Köztársaság területe, Helgoland szigete és Büsingen területe kivételével (az 1964. november 23-án a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Svájci Allamszövetség között létrejött szerződés),
- az Észt Köztársaság területe,
- Írország területe,
- a Görög Köztársaság területe,
- a Spanyol Királyság területe, Ceuta és Melilla kivételével,
- a Francia Köztársaság területe, a francia tengerentúli országok és területek kivételével, amelyekre az Európai Unió működéséről szóló szerződés negyedik részének rendelkezéseit kell alkalmazni, de beleértve Monaco területét, ahogyan azt az 1963. május 18-án Párizsban aláírt vámegyezmény meghatározza (Journal officiel de la République française, 1963. szeptember 27., 8679. o.),

- a Horvát Köztársaság területe,
- az Olasz Köztársaság területe, Livigno település kivételével,
- a Ciprusi Köztársaság területe a 2003-as csatlakozási okmány rendelkezéseinek megfelelően,
- a Lett Köztársaság területe,
- a Litván Köztársaság területe,
- a Luxemburgi Nagyhercegség területe,
- Magyarország területe,
- Málta területe,
- a Holland Királyság európai területe,
- az Osztrák Köztársaság területe,
- a Lengyel Köztársaság területe,
- a Portugál Köztársaság területe,
- Románia területe,
- a Szlovén Köztársaság területe,
- a Szlovák Köztársaság területe,
- a Finn Köztársaság területe,
- a Svéd Királyság területe, és
- az Egyesült Királyság Akrotiri és Dhekelia felségterülete, a Ciprusi Köztársaság létesítéséről szóló, 1960. augusztus 16-án Nicosiában aláírt szerződésben meghatározottak szerint.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2021. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. december 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

D. M. SASSOLI

a Tanács részéről

az elnök

M. ROTH
